

Şiirsel Düşler

— murat-kartal · 01 Haziran 2010

Şemalar çizerim boş odalara,
Boş odalar bende saklı...
Noktalarım gecenin karasını.

Kalem hüzne yapışır
Gözlerim,
Mürekkep telaşında yaşlar akıtır
Seni yazarım geceye
Boş odam aydınlanır.

Ay,
Doğuşunu kutlar gibi
Şavkını taşıırken içeri.
Hüznüm odama yayılır.

Bir yitik dörtlüğü bulurum can evimde
Kalem,
Sanki musalla taşında kıvranır
Ölürüm dizeleri,
Sensizliğe yazarken.

Odam,
Şiirlerin dile ferman olduğu hücre
Tutukluluklarım artar
Seni imgeleyince...

Vedasız gidişler gibidir şiir
Ne zaman nokta koysam bir şiire,
Ardından söyleyemediğim sözler dökülür kalemimden

Ve ben,
Yüreğimde taşıdığım sensizlik pıhtılarını
Sigaramda nikotinle sararım
Bir irin sarar odamı
Resmi binlerce resimden farklı